

ת"פ 53579/09/17 - מדינת ישראל נגד יבגני מלניקוב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 53579-09-17

לפני כב' השופט רפי כרמל

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
יבגני מלניקוב
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

הנאשם מזוכה מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי 333 בצירוף סעיף 335 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. הנאשם והמתלון הנם חברים מגיל צעיר והתקיימו ביניהם גם יחסי שותפות עסקית. ביום 25/7/15, בסמוך לשעה 22:00, הנאשם פגש את המתלון בחניון בסמוך לבית המתלון והנאשם ושאל אותו אודות חוב כספי בסך 6,000 ₪, שלטענתו המתלון היה חייב לו בשל העסקים המשותפים. נטען כי המתלון השיב לנאשם כי ישיב לו את כספו והחל ללכת כשגבו אל הנאשם, ובתגובה לכך, כך מפורט בכתב האישום, הנאשם נטל מרכבו מפתח ברגים, צעד לעבר המתלון, הולם בראשו של המתלון באמצעות מפתח הברגים ולאחר מכן הולם בחוזקה מספר פעמים בבטנו. המהלומות באמצעות מפתח הברגים גרמו לחתך בראשו של המתלון, ולחבלות נוספות אשר גרמו לחור במעי הדק של המתלון שהצריכו ניתוח.

2. הנאשם כפר במיוחס לו. הנאשם לא חלק על המפגש בין השניים במועד ובמקום המתוארים בכתב האישום. יחד עם זאת, הנאשם טען כי באותו מפגש המתלון היה שיכור או תחת השפעת סמים, המתלון החל להתפרע במקום, ניסה לדחוף את הנאשם ורץ לכיוונו עם שני מברגים בידו. הנאשם ניסה להתחמק מהמתלון, ועל מנת להגן על גופו ולמנוע דקירה, הולם בראשו של המתלון באמצעות מפתח הברגים. הנאשם מודה בפגיעה בראשו של המתלון, אך כופר בכך שהפגיעה שנגרמה בבטנו של המתלון, נגרמה על ידו.

3. מטעם המאשימה העיד המתלון - ויטלי מטבייב. מטעם הנאשם העידו הנאשם, אימו של הנאשם ואשת הנאשם.

4. **המתלונן**, כבן 29, העיד כי הוא והנאשם חברים מגיל צעיר והקשרים ביניהם היו טובים "כמו אחים". עובר לאירוע, היה לשניים עסק לאיטום ובידוד והם היו שותפים לכל דבר. בשלב מסוים, החליט הנאשם לעזוב את העסק המשותף בטענה שהוא בא מתחום המכונאות, והתחום של איטום ובידוד אינו מתאים לו. באשר לאירוע, העיד המתלונן כי האירוע התרחש במוצאי שבת, הוא חזר לדירתו הנמצאת באותו בניין בו מתגורר גם הנאשם. הנאשם היה בחניית הבניין ושאל את המתלונן אודות חוב כספי אותו היה המתלונן חייב לו. המתלונן השיב כי החוב, שהיה בסך של כמה אלפי שקלים, יושב לו במהלך השבוע, הנאשם המשיך ללחוץ, פרץ ויכוח ובמהלכו המתלונן הפנה את גבו והלך לקנות סיגריות. הנאשם, אשר ביצע תיקון במכוניתו והיו ברשותו כלי עבודה, הלך בעקבותיו של המתלונן עם לום, ובשלב מסוים הנאשם היכה במתלונן בראשו ובבטנו. המתלונן הרגיש, כדבריו, כאבי תופת, איבד את הכרתו ואושפז בבית חולים למשך כשבועיים. המתלונן הוסיף כי כיום אינו מתפקד כבעבר והציג את הפגיעה בבטנו. בחקירתו הנגדית העיד המתלונן כי לפני האירוע שתי ארבע - חמש בירות, ולשאלה אם היה שיכור השיב: **"השאלה מה זה שיכור"**. המתלונן הכחיש כי בשעת האירוע הוא קילל את הנאשם, עמד על כך שהנאשם היה זה שהיכה גם בבטנו והכחיש כי אחז במברג או במברגים בידיו עובר לאירוע.

5. **הנאשם**, גם הוא כבן 29, מכונאי במקצועו, העיד כי ביקש לעזוב את העסק המשותף עם הנאשם, מאחר שלטענתו הנאשם השתמש בסמים והכניס את העסק להוצאות. הוא הפסיק לעבוד בעסק המשותף כחודש לפני האירוע. באשר לאירוע, הנאשם העיד כי באותו יום טיפל במכוניתו במגרש החנייה. המתלונן הגיע כשהוא תחת השפעת אלכוהול וביקש שיסיע אותו על מנת שיקנה חשיש. הנאשם סירב. בתגובה, המתלונן החל לקלל, אמר לו שהוא אינו חבר שלו, איים עליו. באותו שלב, אמו של הנאשם יצאה מדירתה והנאשם אמר לה שהיא יכולה להיכנס בחזרה והכל בסדר. הנאשם המשיך לתקן את מכוניתו ואילו המתלונן המשיך לקלל, לאיים עליו ואמר לו כי יסבך אותו בחובות לכל החיים. הנאשם ביקש ממנו להפסיק: **"הוא שלף מברגים, ראיתי שעוד שנייה הוא דוקר אותי, התחלתי לרוץ מהצד של האוטו, הוא רץ אחריי אמר היום אתה מת, אני שוחט אותך, כשהוא התקרב תפסתי הידיים שלו אמרתי אזמין לך אמבולנס, לא הפסיק המשיך להשתולל רץ לחנייה, הייתה שם העגלה של האוטו שלו, קפצתי מעל זה והוא נפל שם. ירדתי למטה לברוח ממנו ראיתי את אמא שלי תופסת את ויטלי... אמרתי לו שיפסיק... אמר היום אני מת... אני נבהלתי ראיתי אותו אגרסיבי אמרתי לאמא לזוז הוא רץ לכיוון שלי התעלף... רץ על הרצפה... התקשרתי לאמבולנס"**. הנאשם הוסיף כי מאחר שהוא רצה להגן על המתלונן ולמנוע ממנו מלהסתבך, הוא אמר בחקירתו במשטרה שהוא היכה בראשו של המתלונן, הסביר זאת בטיפשותו, והבהיר: **"אני ניסיתי להגן עליו שלא יעשו לו בעיות שרצה לדקור. לא חשבתי שיתלונן עליי"**. בהודעתו הראשונה אמר הנאשם: **"ואז יצא שהבאתי לו מפתח גלגלים בראש, אני רק רוצה להגיד שאני אשם בזה והוא לא אשם בכלום... אם אפשר לבקש סליחה"**. כמו כן, בהודעתו הראשונה אמר הנאשם כי המתלונן לא איים עליו ולא תקף בחזרה ולא איים עם מברג. הנאשם הסביר זאת בכך שהגן על המתלונן, שהיה לו חבר, כמו אח, לו עצמו (לנאשם) אין אחים והוא היה קרוב אליו מאוד. בחקירתו השנייה, שהייתה כשלושה חודשים לאחר חקירתו הראשונה, אמר הנאשם, בין היתר: **"ואם כבר הגיש עליי תלונה תרשום שהוא רץ אחריי עם שני מברגים... אני נתתי לו רק מכה אחת על הראש"**. הנאשם הסביר זאת שעשה כן כאשר המתלונן אחז במברגים וניסה לדקור אותו.

6. **פלונית**, אמו של הנאשם, מכירה אף היא את המתלונן שנים רבות. באשר לאירוע, העידה כי שמעה את המתלונן אומר לבנה כי הוא לא עושה עבורו כלום ולא לוקח אותו לקנות סמים, והנאשם אמר לה שהכל בסדר והיא הלכה לסלון. לפתע היא שמעה שוב צעקות, ראתה שהנאשם מחזיק במברגים בידיים, ואת הנאשם אומר שאינו רוצה להכות,

היא ירדה עם הפיג'מה וראתה את המתלון עם שני מברגים, אחזה אותו, ביקשה ממנו להפסיק. המתלון צעק לעבר בנה שהוא מת, בנה ביקש ממנה לזוז, המתלון רץ אחריו ולפתע נפל.

7. **פלונית**, אשת הנאשם, העידה כי שמעה את השניים רבים, ראתה את אמו של הנאשם תופסת את המתלון, כאשר היו בידי מברגים והיא ראתה את המתלון רץ ונופל.

8. **המאשימה**, בסיכומיה, ביקשה לקבל את עדות המתלון ולהרשיע את הנאשם במיוחס לו. נטען כי יש לקבל את גרסת המתלון, ותימוכין לכך קיימים מהודעתו הראשונה של הנאשם במשטרה כפי שאוזכר לעיל. המאשימה הבהירה כי מאחר שהנאשם הזמין אמבולנס ונשאר במקום האירוע ואף הודה בחקירתו הראשונה, לא הוגש כתב אישום לפי סעיף 329 לחוק (זאת לעניין הכוונה).

מנגד, **הסנגור** טען כי מדובר בהגנה עצמית, ויש לדחות את גרסת המתלון. הסנגור הפנה לדו"ח הפעולה שערך השוטר רומן סלקין, שהגיע למקום, בדו"ח פעולה זה רשום כי הנאשם אמר לו שפרץ וויכוח בין השניים, במהלכו המתלון שלף מברג לעבר הנאשם, והנאשם, כהגנה: **"לקח מפתח גלגלים שהיה במקום... והתחיל להתגונן עם המפתח. במהלך התגרה ביניהם, הפצוע קיבל מכה בראש מהמפתח וירד לו דם"**. צוין באותו דו"ח פעולה כי מדובר בתקיפה הדדית, כי הנאשם שיתף פעולה והוא זה שהזמין את צוות מד"א למקום.

דין ומסקנות

9. הנאשם ביקש להסביר את דבריו, שבאו בהודעתו הראשונה במשטרה, לפיהם הוא אישר כי היכה עם מפתח הגלגלים בראש המתלון, ואמר כי הוא (הנאשם) אשם בכל, המתלון אינו אשם בדבר, והוא (הנאשם) מבקש סליחה, בכך שהמתלון היה כאח לו והוא ביקש להגן עליו ולמנוע את הסתבכותו של המתלון שניסה לתקוף אותו באמצעות המברגים. מנגד, המאשימה טענה כי גרסתו האחרת של הנאשם, שנמסרה בהודעתו השנייה, לפיה המתלון רץ אחרי הנאשם עם מברגים, היא גרסה מומצאת, לאחר שהנאשם הבין כי הסתכן. טענה זו של המאשימה נסתרת מדו"ח הפעולה לפיו הנאשם אמר, **בזמן אמת**, בזירה עצמה, כי המתלון איים עליו באמצעות מברג, והנאשם התגונן עם מפתח הגלגלים שהיה במקום. יחד עם זאת, גם אם אבקש להסתמך על הדברים שאמר הנאשם בהודעתו הראשונה וגם אם אבקש לקבוע כי עדויות אמו ואשתו של הנאשם הן מוטות, קשה לקבל את גרסת המתלון לאירועים ואת תיאורו את השתלשלות האירועים, כפי שזו באה לפני במהלך עדותו לפני. המתלון אישר כי שתי ארבע - חמש "בירות" עובר לאירוע, ולצד זאת, בדו"ח הפעולה מצוין (בעמוד 7), כי המתלון היה **"שיכור ממש, אי אפשר כל כך להבין אותו"**. במצב דברים זה, שעה שהמתלון עצמו מאשר כי שתי מספר בקבוקי בירה, ובשלב **מאוחר יותר** בו הגיע לבית החולים היה שיכור **"ממש"**, קשה לקבל את פרטי עדותו בבית המשפט באשר להשתלשלות האירועים, לקבוע ממצאים מדויקים על פיה, ולהתעלם מטענת הנאשם לפיה הוא הגן על עצמו לאור כך שהמתלון אחז במברגים וניסה לפגוע בו באמצעותם. קשה גם לקבל, במצב דברים זה, את גרסת המתלון לפיה החבלה בבטנו היא כתוצאה ממהלומה שהלם בו הנאשם ולא כתוצאה מנפילה, כפי שתיאר הנאשם. כאמור, עוד בטרם מסר הנאשם את גרסתו בחקירתו הראשונה, גרסה בה לקח את האחריות על עצמו ונמנע מלתאר אחיזת מברגים על ידי המתלון, הוא פירט נתון זה לפני השוטר שהגיע למקום ואמר כי מעשיו נעשו מתוך התגוננות, זאת ממש בזמן אמת, בהזדמנות הראשונה. לצד זאת הוא נשאר במקום לטפל במתלון ואף הזעיק עזרה. על רקע זה, לא ניתן לשלול, לפחות לא לחלוטין, את האפשרות שקבלת

האחריות בחקירה הראשונה ותיאור מצונזר של האירועים בחקירה זו נבעו מרצונו של הנאשם להגן על המתלונן שהיה כאח לו, תוך שהנאשם לא היה ער לכך שהוא מסבך את עצמו.

לפיכך, יש לזכות הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ט, 17 בדצמבר, 2018, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם עצמו.

רפי
כרמל,
שופט